

•• Briljant BÄVERDOUBLÉ

Bäverjakt sker ofta på obekväma tider, men utebliven sömn är ett pris vi gärna betalar när bävern kommer simmande. Studsaren är redo och pulsen stiger. Ska bävern fortsätta mot oss eller försvinna med ett plask?

Text och foto: CHRISTER LINDBERG

Kolla, vattnet rör sig där i kanten på ån, bara tio meter från bäverhyddan, ser du?

Johan viskar och ser frågande på mig. Sedan sätter han studsarens kolv mot axeln och ögat i kikarsiktet.

– Det syns inget, men något är det som oroar vattnet, viskar han igen och tar några försiktiga steg i sidled för att se bättre.

I samma sekund ökar rörelserna och till vår förtjusning visar sig en

bäver. Johan tar stöd mot bäverpinnen han har i handen och siktar. Tummen för upp säkningen och Johan följer den simmande bävern i kikarsiktet med en stadig rörelse innan ett mäktigt plask förlöser scenen.

Bävern blev helt klart störd och vi anar att den har tagit sig till säkerheten i hyddan. Vi blir därför förvånade när den med ens dyker upp igen.

– Vi måste komma i en annan vinkel, det är för mycket ris i vägen

här. Kanske vi ska försöka ta oss lite uppströms, där vi borde se bättre, viskar Johan. När bävern också simmar uppströms gör vi slag i saken.

EN KORT STUND SENARE står vi vid åkanten med bra sikt åt båda hållen men någon bäver ser vi inte. Däremot skymtar vi en ny dammbyggnad som bäverarkitekten byggt helt nyligen. Förmodligen är det där vi borde leta men kvällsjakt har sina nackdelar, ►

Återigen stiger en fontän ur ån och bäver nummer två är vår

Bildtext bild text bi ldtext ext bild text bi ldtext xt bild text bi ldtext ext bild text bi ldtext text

- skjutljustet försvinner snabbt.
- Vad tror du om att gå tillbaka hit i morgon bitti? undrar Johan.
 - Tja, här finns det ju bäver så varför inte, svarar jag och så beger vi oss tillbaka mot kajan där vi gissar att Fredrik och Ludvig redan gjort upp eld och fixat smörgåsar. Och kanske har de rentav skjutit en bäver?
 - Eld och smörgåsar finns det men någon bäver har de inte skjutit. Däremot har de sett två men de kom undan med livet i behåll.
 - Vi får ta dom i morgon, säger Fredrik lite klyschigt och drar igen sovsäcken.
 - Ja, eller också tar vi och går och fiskar i morgon, det lönar sig nog bättre. Ludvig sätter fisket framför allt annat men ser gärna på när kompisarna jagar.
 - God natt, klockan är över midnatt.

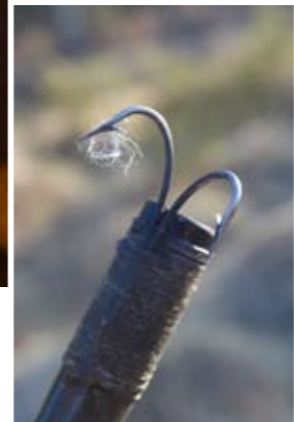
SEKUNDER SENARE SOVER VI djupt. I den högra överslafen ligger Johan Henriksen, en av delägarna i turistföretaget Äventyrsmästarna i Hassela. I den andra överslafen ligger Ludvig Magnusson, Johans trogne hjälprede i företaget. I den högra underslafen sover Fredrik Wannberg från Gävle. Han

Bildtext bild text bi ldtext ext bild text bi ldtext xt bild text bi ldtext ext bild text bi ldtext text

FAKTA

● **JOHAN HENRIKSSON** driver tillsammans med två kompanjoner företaget Äventyrsmästarna AB. Verksamheten bedrivs från Hassela i gränslandet mellan Hälsingland och Medelpad. Skotersafaris, teambuilding och glödvandringar är några aktiviteter man pysslar med förutom jakt och fiske. Mer information finns på www.aventyrsmastarna.se

Bildtext bild text bi ldtext ext bild text bi ldtext xt bild text bi ldtext ext bild text bi ldtext text

åker gärna några mil för bra bäverjakt och när han inte jagar, filmar han trav och fotboll, ofta åt Sveriges största reklamkanal. I den andra underslafen ligger jag. Vi sover gott i drygt två timmar innan väckarklockan signalerar att bävrarna väntar.

FREDRIK TAR SIG TILLBAKA till platsen där han såg bäver i går och jag och Johan gör detsamma. Ludvig däremot resonerar annorlunda och fortsätter att sova en stund till. Bara två timmars sömn kan ge diverse konstiga effekter anser han.

– Jag kallar det här stället för ”tre tallar”. Bävrarna trivs riktigt bra här

efter ån och även om det jagas här varje år så finns det bäver kvar, berättar Johan när vi närmar oss platsen.

Med kikarens hjälp spanar vi först av hyddan och området däromkring. Johan säger att han ofta ser bävrarna nära hyddan på morgonen, de verkar se om sin boning innan det är dags att krypa in. Spaningen ger dock inget resultat så vi smyger närmare.

Vinden ligger oss i ansiktet och solen kommer så småningom värma våra ryggar. Med andra ord kommer vi helt rätt och den tidiga och iögonfallande morgonen andas verkligen jaktlycka, både Johan och jag tror på det vi gör.

Efter en stunds smygande i den frostdraperade myren och efter några balansövningar i bäverdammens arkipelag ser vi den nya dammen som vi upptäckte i går.

VATTNET LIGGER STILLA och blankt, Johan tar fram kikaren och spanar. Solen kommer upp och börjar värma våra ryggar som planerat men i samma stund vrider vinden och följer solstrålarna.

– Vad tror du om det här nu då? undrar jag med väsende stämma.

– Jag tror att det kommer att gå bra, svarar Johan och fortsätter: Om vi tassar fram till den nya dammen och ställer oss och väntar så borde det dyka upp något. **I och för sig lägger vi vinden snett ut över vattnet då men vi får hoppas på lite tur.**

Snart står vi vid dammen och tycker oss ha bra koll på läget. Hastigt viner det kring våra huvuden och fräser i luften så att både jag och Johan hoppar till. En gräsandsdrake stryker tätt ovanför oss och landar i bäverdammen. Lite överrumplade ser vi hur gräsanden simmar iväg uppströms, och knappt 100 meter ifrån oss får den sällskap av ännu en and som kommer simmande från andra sidan. Johan tar fram kikaren igen och konstaterar: – Den där som kom simmande från land är ingen and. Det är en bäver! Lustigt att bävern simmar efter anden, det har jag aldrig sett förr.

Med ens blir morgonen riktigt trevlig och vi ser hur anden och bävern simmar in mot land på motsatt sida och bara försvinner. Ändå känner vi oss rätt säkra på att få en chans, bä-

verhyddan ligger nedanför oss och bävern är ovanför. Johan tittar i kikaren igen och påstår sig se anden men inte bävern och ber mig kolla. I kikaren får jag mycket riktigt syn på andens huvud som guppar misstänkt. Vad gör anden och bävern egentligen? Johan tittar igen och sammanfattar:

– Du, det där måste vara en historisk händelse som jag ser det. Dom vänsterprasslar! Undrar om resultatet blir flygande bävrar eller gnagande änder?

VÄNSTERPRASSLET HÅLLER PÅ rätt länge innan vi till slut ser de båda komma ut på öppet vatten igen. Anden drar vidare uppströms som om ingenting hänt och bävern kommer neråt. Både Johan och jag inser att det är nu vi får vår chans. Vinden snurrar lite men lig-

ger mest i ryggen och om den är stadig så kan vi släppa in djuret på dryga 20 meter, men absolut inget längre.

Pulsen stiger ett par snäpp, Johan gör studsaren klar, tar stöd mot bäverkäppen och sedan väntar vi. Bävern simmar stadigt rakt emot oss, troligen är den på väg till hyddan men för att komma dit måste den passera oss. Frågan är om den simmar eller dyker...

40 meter framför oss piskar bävern varnande med stjärten så att vattnet stänker och sedan dyker den tvärt. Den är borta. Intensivt spanar vi av vattenytan i hopp om att få syn på tecken som kan avslöja var djuret är, men vi ser inget. Ändå är vattnet bara metern djupt.

– Där, nästan på samma ställe som den dök. ►

Bildtext bild text bi ldtext ext bild text bi ldtext xt bild text bi ldtext ext bild text bi ldtext text

► Johan siktar, men bävern ligger helt stilla och att skjuta framifrån på en bäver i vattnet är inte att tänka på, åtminstone inte på 40 meter, så vi väntar tyst och stilla. Till slut har vi turen på vår sida och bävern simmar rakt emot oss igen.

Men på knappt 20 meter blir den åter orolig och stilla. Johan är nu bestämd. Bara bävern snurrar lite trycker han av, och det gör den!

EN KASKAD AV VATTEN trycker sig flera meter upp i luften när kulan gör sitt jobb. När vattnet stillnat ligger bävern livlös. Bäverkäppen, som är ett modifierat metspö, halas ut och krokarna i käppens ände hakar i djuret som enkelt kan bärgas.

– Grattis Johan, nu slipper vi se flygande bävrar eller för den delen gnagande änder i framtiden.

– Nja, men jag tror ändå inte det blivit något. Du vet, "Näcken" finns här i bäcken.

– Du, kanske det är läge att sova lite och bättra på humorkvaliteten? Ludvig har nog rätt, två timmar är för lite...

Men någon sömn blir det inte än, klockan är bara halv sex och vi tror på mer. Bävern som ligger vid våra fötter är stor men den vi såg under gårdagskvällen verkade mindre, så det finns fler här.

MYCKET RIKTIGT. Tjugo minuter senare syns ännu en bäver långt upp i dammen och den kommer åt vårt håll men stannar där bäver nummer ett först satt och åt. Snart har den gjort vad den ska där på land och simmar emot oss igen, men det går oerhört sakta och den simmar helt nära land.

Johan höjer bössan igen och tar stöd mot bäverpinnen. Vi ser bävern ibland men inte hela tiden och spänningen blir därför extra stor när något rör sig på land bara tio meter ifrån oss. En pinne viker ner sig och det prasslar lätt i det frostiga och gula gräset. Kan det vara bävern?

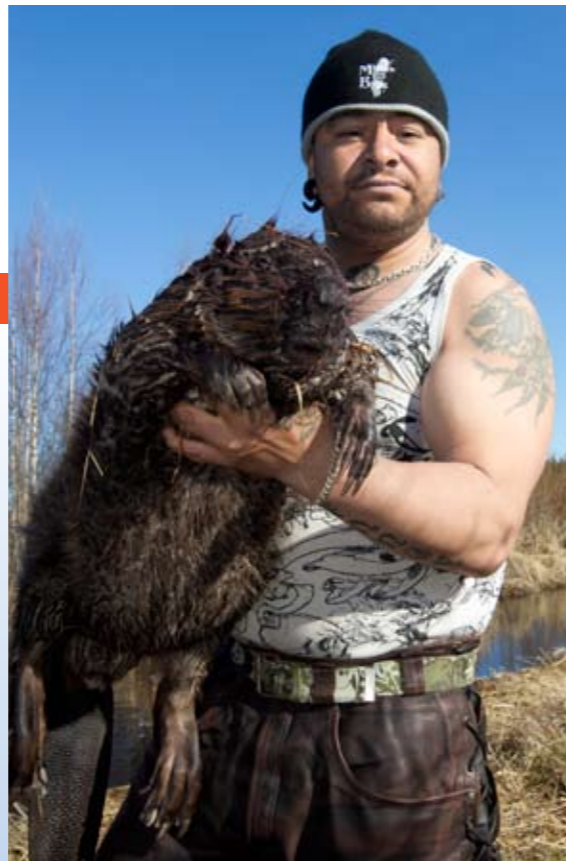
Johan siktar mot rörelserna och troligen ser han det han vill se för han koncentrerar sig. Jag väntar på knallen från studsaren. Sekunderna går men när inget händer förstår jag att Johan inte har rent tag och därför väntar med skottet.

Bävern går i vattnet igen och simmar bakom en rotvälta men syns snart mitt framför oss. Johan som är van bäverjägare missar inte en sådan bjudning och återigen stiger en fontän ur ån och bäver nummer två är vår.

Bildtext bild text bi
ldtext ext bild text
bi ldtext xt bild text
bi ldtext ext bild
text bi ldtext

FAKTA

● **PÅ ÄVENTYRSMÅS-TARNA** är man noga med att ta vara på viltet som skjuts och bävern är inget undantag, snarare tvärtom. Bäverns fina skinn skickas naturligtvis på beredning och blir då ett perfekt sittunderlag till skotern eller fikapausen i skogen. Kraniet blir en fin trofé eller så gör Ludvig örhängen av de långa framtänderna. Köttet är fint att röka och skiljs endast av den grövre karaktären mot t ex rådjur. Eller också kan man göra Johans Bävergryta.

Johans bävergryta

INGREDIENSER:

Bäverkött, lår eller rygg
Rött vin
Rotfrukter
Vitlök
Lagerblad
Svartpeppar
Enbär

1. Skär strimlor av bäverns lår och rygg och bryn dessa.
2. Puttra sedan köttet i vatten och rött vin i en timme.
3. Tillsätt rotfrukter och finhackad vitlök under tiden.
4. Krydda med lagerblad, svartpeppar och enbär.
5. Red av grytan med grädde efter smakat och servera med stekt kulpotatis.

Till grytan ska det naturligtvis serveras en bäversnaps, eller spritens egen Single malt, som Johan kallar den. Men för att få en fin bäversnaps bör man vara ute i god tid.

BÄVERSNAPS:

Skär loss gällkörtlarna och se till att de är rena. Lägg dem i en glasburk och slå på så stark sprit som möjligt, precis så att det täcker gället. Sätt på ett tätt lock och vänta ett år!

Häll sedan den bärnstensfärgade vätskan genom ett kaffefilter och vips har du grunden till en välsmakande bäversnaps. En tesked av denna essens är lagom att blanda i 70 cl sprit, gärna 32-procentig Brännvin Special. Skåll!

EFTER EN SÅ HÄNDELSERIK MORGON kan man kosta på sig att briljera lite. När Johan och jag anländer till jaktkolan igen där Fredrik just har snörat av sig skorna och Ludvig precis har vaknat, börjar vi med historien om vänsterprasslet och avslutar med en flashig variant av vår bäverjakt. Men det imponerar föga på Ludvig:

– Nä fy fan grabbar, gå och lägg er så ni kommer till vett och sans och

slutar dagdrömma. Det var ju det jag sa i natt när ni klev upp: för lite sömn kan ge konstiga effekter. Konstiga parningar och bäverdoubléer lurar ni inte mig med, utbrister han från sin överslaf där han fortfarande har täcket uppdraget till nästippen.

Bäverdoublén kan vi så småningom bevisa, men i tvisten om huruvida den andra historien är sanningsenlig eller inte står fortfarande ord mot ord. ♦